

Sygn. akt: I C 154/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2016 roku powód easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko T. S., domagając się od niego zapłaty kwoty 3.224,50 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że pozwanego oraz (...) Bank S.A. łączyła umowa bankowa z dnia 11.01.2007 r. o numerze (...) \ (...), na podstawie której Bank oddał do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast strona pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie. Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego kapitału wraz z kwotą odsetek umownych oraz odsetek karnych za opóźnienie, naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. W dniu 29.10.2013 r. Bank zawarł z easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016 roku przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu.

Powód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu popierał powództwo w całości.

Pozwany w piśmie z dnia 5 kwietnia 2016 roku wnosił o oddalenie powództwa w całości, podnosząc, że choć faktycznie zawarł umowę w 2006 roku, jednak wszystkie zobowiązania zostały przez niego uregulowane. Pozwany wyjaśnił,

że nie może tego udowodnić, gdyż dowody wpłat przechowywał przez trzy lata, w związku z czym podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 22 grudnia 2006 roku T. S. zawarł z (...) Bank S.A. umowę o kartę kredytową. W umowie tej Bank zobowiązał się do wydawania kart kredytowych na wniosek posiadacza, uprawniających do korzystania z przyznanego limitu karty, obsługi i rozliczania operacji dokonanych przy użyciu karty kredytowej wydanej posiadaczowi, posiadacz zaś zobowiązał się do zapłaty swoich zobowiązań wynikających z wykonanych operacji wraz z należnymi Bankowi opłatami i prowizjami.

[dowód: umowa o kartę kredytową z dnia 22 grudnia 2006 r., k. 25-26]

Pismem z dnia 23 września 2008 roku (...) Bank S.A. wypowiedział umowę o kartę kredytową nr (...) \ (...) zawartą z T. S., z zachowaniem trzydziestodniowego okresu wypowiedzenia.

[dowód: wypowiedzenie umowy, k. 27]

W dniu 29 października 2013 roku pomiędzy (...) Bank S.A. a easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności nr (...), na mocy której Bank przeniósł na powoda liczne wierzytelności z tytułu umów kredytu, w tym wierzytelność w stosunku do T. S., wynikającą z umowy o kartę kredytową.

[dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 21-24, załącznik do umowy przelewu, k. 12]

W dniu 8 listopada 2013 roku (...) S.A., działając w imieniu easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, sporządziło wezwanie do zapłaty kwoty 3.015,07 złotych na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 października 2013 r., skierowane do T. S..

[dowód: wezwanie do zapłaty k. 28]

W dniu 12 stycznia 2016 roku pełnomocnik easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, stwierdzający, że w dniu 29 października 2013 roku Fundusz nabył od (...) Bank S.A. wymagalną wierzytelność wobec dłużnika T. S. z tytułu umowy o numerze (...) \ (...). Kwota zobowiązania to 3.224,50 złotych, w tym 2.844,74 złotych kapitału, 379,76 złotych odsetek.

[dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, k. 11]

Dowody w postaci dokumentów wyżej opisanych, stanowiące podstawę ustaleń faktycznych sądu, nie były kwestionowane, dlatego też uznano je za zgodne ze stanem rzeczywistym.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo podlega oddaleniu, bowiem podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się zasadny. Zgodnie z art. 118 kc, ogólny termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W sposób szczególny został uregulowany termin przedawnienia w art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (tekst jednolity Dz.U.2012, poz. 1232). Przepis ten stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat. Wprawdzie ustawa ta została uchylona z dniem 7 października 2013 roku na mocy art. 38 ustawy z dnia 12 lipca 2013 roku o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2013 poz. 1036), niemniej jednak do roszczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu nadal ma zastosowanie. Przesądza o tym intertemporalne unormowanie zawarte w art. 26 ust. 1 ustawy, w myśl którego do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia

w życie ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku roszczeń przysługujących Bankowi przeciwko T. S., na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów, nie da się ściśle określić, kiedy powstał stan wymagalności roszczeń, bowiem brak jest informacji, kiedy doręczono pozwanemu wypowiedzenie umowy o kartę kredytową, opatrzone datą 23 września 2008 roku. Można jednak przyjąć, że czas doręczenia pozwanemu pisma nie przekroczył kilku tygodni, umowa została więc skutecznie wypowiedziana jeszcze w 2008 roku, wtedy więc rozpoczął swój bieg dwuletni termin przedawnienia. Jak łatwo zauważyć, przed końcem 2010 roku roszczenie Banku uległo przedawnieniu. W tej sytuacji – mając na uwadze podniesienie przez pozwanego zarzutu przedawnienia - powództwo należało oddalić na podstawie art. 117 § 2 kc.

[SSR M. S.]